

Ingek. 18 AUG 2015

Reg. nr 2015. 28750

Aan het College van B&W
Gemeente Maastricht

Betreft: art. 48 RvO vragen: effect huisvesting van vergunninghouders/statutshouders op de woonruimteverdeling en plan van aanpak.

Maastricht 17 augustus 2015

Geacht College,

De toestroom van vluchtelingen is enorm toegenomen. Na toekenning verblijfsvergunning zou reguliere huisvesting in principe binnen 12 weken gerealiseerd moeten worden. Dat probleem komt meestal op de schouders van de woningcorporaties terecht.

In 2014 betekende dat er 45 woningen afgestaan moesten worden, en voor 2015 een behoorlijke prestatie voor de woningcorporaties, want de taakstelling voor 2015 betekent een verdubbeling van het jaar daarvoor (206 vergunninghouders) om nog maar niet te spreken over de komende jaren.

Echter er zijn ook andere woningzoekenden die prioriteit hebben, die hun slagingskans zien verkleinen. Op het moment dat het aandeel gerealiseerde woningtoewijzing onder de 50% zakt, is er een probleem, dan lopen de wachttijden op. In 2014 was dit aandeel 56%.

Jaarlijks zijn er 1050 woningen beschikbaar in de sociale sector i.r.t. 3500 huishoudens die woningzoekend zijn. In 2014 waren daar 578 woningen voor beschikbaar.

102 huizen voor maatwerk (begeleid wonen, uit opvangvoorzieningen en statutshouders).

In 2014 kregen statutshouders 45 woningen (44%). Nu wordt de taakstelling verdubbeld: 90 woningen. Dat is een forse taakstelling. De woonruimteverdeling sociale voorraad komt door het huisvesten van de "vergunninghouder/statutshouder" fors komt onder druk te staan.

De Liberale Partij Maastricht vraagt zich af welke visie het college heeft m.b.t. de invulling van de woningvoorraad voor de komende jaren i.v.m. forse toestroom van asielzoekers. En of het college er aan heeft gedacht om te anticiperen op deze problematiek? Hoe wordt omgegaan met de woningvoorraad en of er niet betere invulling gegeven kan worden aan de huisvesting van asielzoekers die een verblijfsvergunning hebben gekregen. Zijn er slimme oplossingen w.b. huisvesting indien geen gezinshereniging plaatsvindt. Dit om de kansen van de reguliere woningzoekenden niet te verkleinen. Het is ook sterk de vraag of het wel redelijk/realistisch is wat de regering van de gemeenten vraagt. Woningzoekenden wachten jaren op een woning terwijl statutshouders binnen 12 weken geholpen moeten worden. Bij een gematigde stroom is nog iets denkbaar, maar bij een forse stroom zet dit aan denken.

1. Het ligt in de lijn der verwachtingen dat met de stijgende taakstelling om statutshouders te huisvesten en de extramuralisering, dat de beschikbare woningen afnemen. Hoe luidt het plan van aanpak?

2. Wij kunnen ons voorstellen dat de woningverdelingssystematiek niet meer acceptabel wordt geacht door de eigen bevolking en dat draagvlak verdwijnt (jarenlange wachttijd – 12 weken voor statushouders, extramuralen - statushouders). De wachttijd zal oplopen. Behalve hierover in gesprek te gaan (met Provincie, Heuvellandgemeenten en COA), wat zijn uw concrete oplossingen t.a.v. het toewijzingsbeleid en de verdelingscriteria?
3. De Liberale Partij Maastricht maakt zich ook zorgen over de groep extramuralen (Wajongers, bejaarden , psychiatrische patienten etc. die niet meer in tehuizen terecht kunnen of vanuit de instellingen worden uitgeplaatst en door de overheid aan hun lot worden overgelaten. Wat doet u voor de eigen bevolking: worden er voor deze groepen speciale woonvormen gerealiseerd? Signalen zijn er al dat het zelfstandig moeten gaan wonen van mensen met enorme en gespecialiseerde zorg, al dan niet met voldoende zorg aan huis erom heen - dit problematisch is.
4. Mogelijkheden van de woningmarkt
Voorbeeld: Nijmegen heeft te weinig woningen en wil 100 jonge Eritreeërs in een studentencomplex bij elkaar huisvesten. Een andere gemeente laat alleenstaande statushouders samen in een huis wonen. Zijn alle mogelijkheden van de woningmarkt benut? a. Wordt er ook beroep op de particuliere markt gedaan? b. De gemeente maakt studentencampussen mogelijk, is zo 'n vorm ook mogelijk voor alleenstaande en jonge statushouders? c. Kunnen statushouders die alleen zijn of jonge statushouders in woongroepen gehuisvest worden? d. Wordt gemeentelijk vastgoed ook ingezet?
5. Gezinshereniging die niet doorgaat
Niet altijd vindt gezinshereniging plaats maar is er ondertussen wel al een heel woonhuis toegewezen (dat vaak onbetaalbaar is). a. Is er geen andere tussenoplossing/doorstroming mogelijk, totdat die procedure afgerond is? b. Als de hereniging niet plaatsvindt, dan kan de huur niet meer worden opgebracht, wie draait daar voor op? c. Wordt verhuizing naar goedkopere ruimte dan verplicht? d. Gelden voor de statushouder dezelfde reguliere regels bij huurachterstand?
6. Statushouders jonger dan 23 jaar ontvangen geen huursubsidie. Voor wiens rekening komen de gevolgen van te hoge huurlasten (betaalachterstand) de gemeente of het COA?

Gaarne van u vernemend,
Namens de Liberale Partij Maastricht
Kitty Nuyts